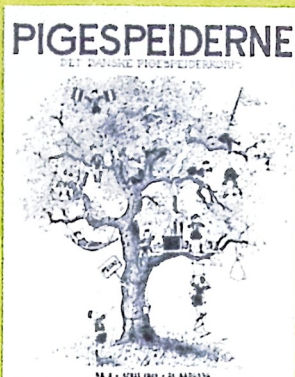

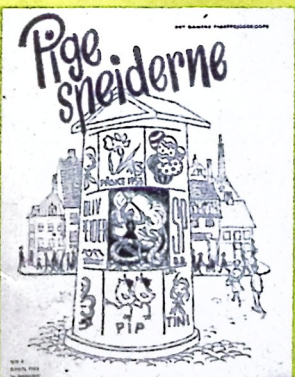
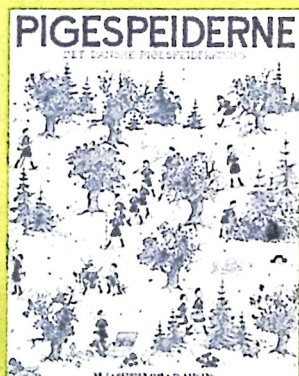
Pigespejderne

6

Medlemsblad udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps
50. årgang. December 1968

1918
1968

1918
1968

Pigespejderne

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, 4520 Svinninge Sj. Tlf. Svinninge (03-465) 178, bedst efter kl. 14.

I redaktionen: Karen Sørensen, Gurli Christiansen, Kirsten Astrup Larsen, Lis Jørgensen, Karen Nordstrøm (blåmejestof) og Ella Breinholdt Iversen (ansvarsh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø.

Postbox: Inger Rosenkilde, Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Enkelt-abonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 15,00 – på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 3,00.

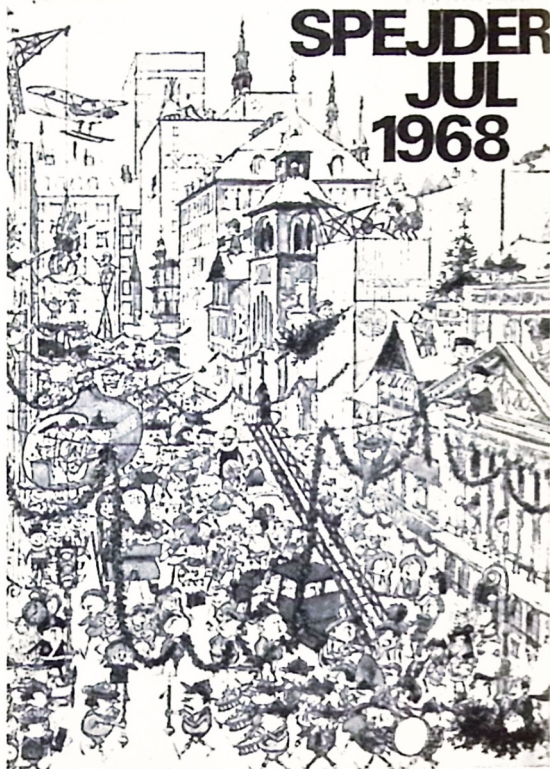
Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

INDHOLD:

Spejderjul	2
Slangen, der silede som sirup	3
Til divisionsassistenten	7
Talende hænder	8
Hvorfor Kertelejr	9
Dengang var der piger til	10
Vi syr og snakker internationalt	12
Seniorer	14
Tov-ideer	15
Sange fra Ceylon	19
Julepuslerier	20
Blåmejsler	21
Min mening	25
Spørgeskema	27
Småtterier	28
Tinka	28
Postbox	30
Sådan laves det	32

SPEJDER JUL 1968

DU HAR VEL SIKRET DIG

Spejderjul 68

Det byder på festlig, fornøjelig og alvorlig læsning! Og så er det for resten glimrende at bruge som en ekstra julehilsen . . .

majoriak

Det grønlandske spejderblad.

Er du interesseret i spejderarbejdet i Grønland, bør du abonnere på Majoriak, det grønlandske pige- og drengespejders blad. (er på grønlandsk og dansk)

Bestil det hos ekspeditionen:

Bitten Filstrup,
Sølvænget 8, 4640 Fakse.

Pris på et årsabonnement (4 numre) kr. 12,00.

Slangen, der silede som sirup

I dag er tiden vist kommet, hvor jeg skal fortælle jer om de fem mest eventyrlige dage i mit ceylonske eventyr. Den tilbragte jeg ude i en rigtig vaskeægte jungle.

Ceylon er et ret tætbeholdt land, og hvor der er mange mennesker, kan det godt nu og da gå ud over naturen. Da man yderligere har en så forfærdelig smuk natur på Ceylon og en rigdom af store og spændende dyr, har man gjort sig store anstrengelse for at bevare denne natur i nationalparker. Det er vældigt store arealer af fuldstændig uberørt jungle, der bliver så totalt fredede, at det ikke engang er tilladt at gå på vejene, som der forresten ikke er ret mange af. Man har kun lov til at færdes i junglen i bil, og man skal til stadighed være ledsaget af en sporfinder og fører, som har ansvaret for ens liv og helbred, mens man befinder sig i nationalparken.

Der er ikke slået skilte op på hvert eneste gadehjørne i junglen. Jeg så bare tre. På det ene stod der „Fiskerettighederne i junglen er forbeholdt fuglene, på det andet: *Det er dyrene, der bor her. Opfør dem som en høflig gæst*, og på det sidste stod der blot *Bliv i vognen. Livsfare!!*, og oven over var der anbragt et elefantkranie med to krydsede elefant-lårben nedenunder.

Da der ikke kører en opsynsmand rundt med en lille vogn for at rydde

op efter dyrene, så ser man nu og da kranier og andre knogler ligge afblegede i solen, hvor en gammel elefant har lagt sig til at dø, eller hvor leoparden har fundet det passende at indtage sit aftensmåltid. Lige uden for den bungalow, vi boede i, lå skelettet af en mægtig vandbøffel, den har ikke været rar at møde, hvis man kom sent hjem en aften!

Vi var otte piger mellem 16 og 20 år indlogeret i denne bungalow. 5 amerikanere, 2 ceylonesere og så Bølle fra Danmark, og for at gøre denne vildmandstilværelse til at udholde, var huset foruden sporfinder forsynet med en kok, en boy til servering, rengøring o. lign. og en chauffør. Jo, det var en rigtig spejdertur!

Junglen var fuld af dyr. Om det så var i toiletkummen, så vrimlede det med frøer, der kom frem, hver gang man trak i snoren, og som krøb i skjul igen under sædet, når vandfaldet var overstået. Vi racede rundt i jeep fra tidlig morgen (klokken fem!) til solnedgang, og når vi trængte til en pause, slangede vi os på verandaen i ægte gammeldags kolonistil, eller også spiste vi. Hver en bid mad havde vi måttet medbringe udefra, og jeg har aldrig før i mit liv set så meget mad. Vi havde kasser fulde af ristede jordnødder, vi havde hele to lange stænger med de meget velmagende småbitte ceylonesi-

ske bananer, vi medbragte en hel sæk ris, dåser med kondenseret mælk, en kurv fuld af ananas og meloner og nogle karamellignende klumper, der bestod af inddampet kokosmælk. Ah, jeg bliver helt våd i munden ved at tænke tilbage på dem nu!

Vi tilbragte det meste af døgnet på verandaen, for vi sov der også. Når man så vågnede om natten og lod lommelygten lyse ud i mørket, så kunne man nu og da fange et par lysende rovdyr-øjne i natten. En morgen var der ganske tydelige spor udenfor vor veranda af, at et par elefanter havde været nede ved et vandhul nær vort hus for at drikke, men selv om fodsporene viste, at de havde spadseret forbi os i en afstand af 10-15 meter, mens vi otte lå og snorkede under vort halvtag, så var der ingen, der havde hørt dem.

En dag kørte vi ned til en flod, hvor de vældige træer hang ud over vandet og lukkede til for oven, så man ikke kunne få et glimt af himlen. Her fik vi for en gangs skyld lov til at gå ud af bilen og se os lidt omkring, men hvis en af pigerne var ved at komme for langt væk, råbte sporfinderen et eller andet efter hende. Han kunne kun nogle få ord på engelsk, og vi fattede sjældent ordene, han sagde, men meningen var ikke til at misforstå, så var det bare om at komme lidt nærmere til flokken igen. Vandet var krystallklart og køligt, og vi smed skoene i en fart og tog os en lille soppetur.

„Hvad nu, hvis der kommer en leopard eller en slange herved, mens vi går her, spurgte jeg en af de ceylonesiske førere i en drillende tone.

„Du kan være rolig, de skal nok holde sig væk, mens I larmer omkring her“, sagde hun, men da vi lidt senere gik op på det tørre igen, fortsatte hun: „Men pas på skorpionen der. Det er frygteligt smertefuldt at træde på den“.

Jeg, der altid har fået gåsehud på ryggen, blot jeg har set en stålorm i sprit, kiggede lidt på denne mærkelige hummer på landjorden og spurgte, om den da ikke var farlig.

„Jo, det vil jeg tro“, sagde hun i et tonefald så almindeligt, som om hun forklarede mig, hvor jeg kunne finde et viskestykke til en opvask, „omkring 10-12 minutter kunne du måske leve, efter at du havde trådt på den. Med mindre den lige ramte et særligt uheldigt sted, så kan man falde død om med det samme“.

På vejen tilbage til vor bungalow standsede chaufføren pludselig midt på den sandede vej og sagde „Look!“!, og vi så desorienterede den ene vej og den anden vej, og vi så ingen ting. Jeg plejer ellers at have et godt blik for sådan noget. Det er ikke fordi jeg vil prale, men jeg lyver ikke, når jeg siger, at halvdelen af alle de dyr, vi fik øje på, dem opdagede jeg! – I hvert fald næsten halvdelen!

Men denne gang kunne jeg ikke få øje på noget, førend pludselig en af de amerikanske piger pegede ned i sandet foran bilen og hviskede: „En pyton!“.

Foran vognen i hele vejens bredde lå en kvælerslange, der var omkring tre meter lang, og den silede ganske langsomt over vejen i et tempo, som man hælder sirup ud af et glas. Den var eventyrlig flot i diskrete brune og grønne nuancer, som faldt godt sammen

bliv i
vognen!
LIVSFARE!

både med græsset og sandet. Lederen af det amerikanske hold sad stille og mumlede noget om tasker og sko, og hun kunne have fået indtil flere par af den. Den var tyk som en voksen mands overarm, men nok lidt fladere, hvis I tænker jër, at overarmen ikke blot bestod af muskler, så passer beskrivelser. Denne gang havde sporfinderen ikke vanskeligheder med at holde os i bilen, der var ingen, der tiggede om en lejlighed til at komme ud og tage et nærbillede.

Den allersidste morgen blev vi vækket kl. 4, mens stjernerne endnu stod højt på himlen, og i mørket kørte vi gennem junglen. Hvor der hele tiden glimtede lysende øjenpar i lygternes skær. Da solen begyndte at tage pippet fra stjernerne og sætte kulør på himlen, nåede vi en gammel hellig by, der lå i et klippeområde inde i urskoven. Den var et par tusinde år gammel, og den havde ikke været beboet i 800 år. Huse var der ingen af, men der var spor af, hvor de havde ligget, der var flere vandbassiner og der var et par dagobaer, disse mærkelige bygningsværker, som man finder ved ethvert buddhistisk tempel på Ceylon. De består af en halvkugleformet bygning, som er massiv, man kan ikke gå ind og se sig om i den, og så er der et højt spir på toppen. Den ligner en af de gamle tyske hjelme, som kejser Wilhelm har på på billeder, men i overstørrelse. Det bedst bevarede ved byen var en række klippehuler af højest varierende størrelse. Der var huler til beboelse, der var små mørke meditationshuler, og der var kolossale templer med utallige Buddha-statuer, der også var hugget ud af klip-

pen. Også her tillod sporfinderen os at gå ud af vognen, det var jo den sidste dag, så vi var efterhånden kommet under hans kontrol. De første dage fandt han vist, at vi var sværere at holde styr på end en sæk lopper, men nu havde vi efterhånden lært at lystre. Vi tog skoene af, for det gør man altid i en buddhistisk helligdom, og hellig jord var det jo stadig, selv om det var 800 år siden, at en præst sidst havde sunget de monotone bønner på stedet. Først gik vi rundt og så på, hvad der var at bemundre udendørs, og derefter skulle vi ind og bese klippehulerne, men der kunne man ikke gå lige ind, vil jeg sige jer! Sporfinderen forklarede os, at det var ret almindeligt, at bjørne og leoparder opholdt sig i hulerne om dagen, så dem skulle vi lige have jaget ud først. Vi blev så stillet op langs klippevæggen ved siden af døren til hulen for ikke at være lige i skudlinien, når alle rovdyrene kom væltende ud, og derefter stillede han sig lige ved døråbningen. Åh, I skulle have set ham! Han var lille og spinkel og meget mørk, han var barfodet og havde næppe nogen sinde haft et par sko på sine fødder. Om livet havde han en sarong, en slags nederdel, der når helt ned til jorden, og som man kan bruge til al ting. Han tørrede sig i den, når han havde taget bad, han kunne holde den ud, så den virkede som et badehus, han kunne klæde sig om i, når vi var ved stranden, og det var alle de klæder, han brugte om dagen. Han råbte nogle korte bjæffende lyde ind i hulen. Jeg tror bombesikkert, at de dyr, som kunne høre ham, forstod, hvad han mente, det lød som et sprog. Hvis I har læst

Kiplings Jungle-bog, så kender I Mowgli, drengen, der voksede op hos ulvene i junglen, og da vores sporfinder stod der og gæde ind i de mørke huler, da lignede han i mine øjne grangiveligt Mowgli, da han var kommet til en fremmed del af urskoven og råbte junglens mesterord VI ER AF EET BLOD, DU OG JEG, for at han ikke skulle blive angrebet af de dyr, som havde hjemme på det pågældende sted.

Da sporfinderen havde sikret sig, at der hverken var leoparder eller bjørne, fik vi lov til at gå ind i hulen. Det var en blandet fornøjelse. Der lugtede aldeles forfærdeligt, for der boede i tusindvis af flagermus, og at de levede godt og ikke var flyttet ind i går, bar gulvet tydelige spor af. Der lå et tykt lag ildelugtende efterladenskaber på det. Vi piverter, der var vante til at gå med sko på, kviede os lidt, før vi stak vore bare tæer ned i suppedasen, og en af de amerikanske piger vendte sit tyggegummi og sagde: „Det er all right, at de vil have, at jeg skal gå uden sko på, fordi det er hellig jord, men så ku' de også godt forlange, at flagermusene gik med bukser!“.

Nå, men ind kom vi da, og da vi havde vænnet os til mørket og havde forsikret os selv og hinanden om, at vi var da ikke ba-ba-bange for de store baskende flagermus – de var store som gæs – så kunne vi ellers gå i gang med at beundre alle disse mærkelige siddende og liggende statuer, der stadig havde en hel del af den oprindelige maling i behold.

Hvis man bliver klog på de dele, kan man „læse“ en masse ud af disse sta-

tuer. Det har betydning, om det er højre eller venstre storetå, der rager længst frem, om knæene er bøjede eller strakte o. s. v., men det kan jeg nu ikke huske i detaljer altsammen.

Da vi atter kom ud i den velsignede friske luft, skyllede vi fødderne forsigtigt i et vandbassin. Det var sporfinderen nu ikke glad for, der kunne være vandslanger og igler, men vi syntes, den risiko var værd at løbe. Solen var nu stået op, og længslen efter morgenmaden fik os til at haste ind i bilen, men da vi forlod denne øde by i junglen, var det med fornemmelsen af, at den var nu slet ikke så øde og ubeboet, som man sagde. For os havde den været meget levende, og vores sporfinder havde passet ind i sceneriet, som om han var både født og opvokset der.

Til divisionsassistenter og andre medlemmer af divisionsstabe

M. h. t. „Pigespejderne“ til førere i divisionsstabe gør vi opmærksom på, at de pågældende får leveret „Pigespejderne“, såfremt bestilling afgives samlet på divisionsens bladbestillingsliste (tryksag nr. 223), der indsendes hver termin sammen med divisionens terminsstyrkeliste (tryksag nr. 221). Betaling er incl. i korpskontingentet kr. 9,- pr. termin. – Sørger hver division for at indsende bestilling på „Pigespejderne“, skal førere i divisionsstabe altså kun betale abonnement på „Pigespejderne“ direkte til korpskontoret, såfremt de ønsker mere end 1 eksemplar tilsendt; prisen er da den almindelige abonnementspris kr. 15,00.

Administrationsafdelingen.

KLØVERARBEJDET

Talende hænder

Vi kender vist alle sammen de karakteristiske håndbevægelser, døve mennesker bruger, når de „taler“ sammen. Man kalder det tegnsprog, men døve har flere muligheder, når de vil „tale“ med andre, enten det nu er døve eller hørende, de er sammen med.

Tegnsproget er et meget malerisk sprog, som er beregnet på kun at opfattes med øjet, idet håndbevægelserne kopierer virkeligheden ved at gengive tingens form eller noget særligt karakteristisk ved tingen. Taler man om „dejligt vejr“, klapper man sig på maven for at illustrere ordet „dejligt“, medens „vejr“ er en buetformet håndbevægelse op mod himlen.

Tegnsproget kan bruges helt uden led-

sagende tale, da hvert tegn betyder noget bestemt. Det fortælles om indianske, primitive stammer, at de kan tilbringe timer med samtaler alene med bevægelser med hænder, fødder og hoved. Sådanne tegnsprog træffer man i mange geografiske områder, f. eks. blandt Centralasiens dværgfolk, på Madagaskar, i Asien og i Australien, — en vældig praktisk samtaleform i en vild og farlig natur, hvor det gælder om at være så stille som mulig.

Men vi bruger jo allesammen tegn. Når man rejser i udlandet og ikke er helt fortrolig med det fremmede sprog, kan man tit klare sig med tegn — spejdernes tyste signaler er tegn — færdselsbetjentens regulering sker ved tegn etc.

Inden det lille døve barn kommer i skole, bruger man hjemme almindelig tale og almindelige tegn, som også hørende bruger. Når barnet kommer i skole, udvikles det egentlige tegnsprog hurtigt børnene imellem, og i selve undervisningen er det den enkelte lærer, der må finde balancen mellem tale og tegn for det døve barn.

Talesproget — Der gøres et stort arbejde såvel fra elevernes som fra lærernes side for at lære døve børn at tale, og mange lærer det ganske godt, selv om talen ikke er så flydende og varieret i tonefald, som når hørende taler.

Mundaflæsning læres samtidig med tale, og mange døve bliver endog meget dygtige til at læse på munden, hvad man siger til dem. Det er vigtigt, når man taler til en døv, at tale i jævn rytme, have lys på munden så den tydeligt ses, og det er ikke

nødvendigt at råbe eller overdrive mundbevægelserne.

Mund-håndsystemet bruges kun i Danmark. Det består af 14 tegn og er udelukkende knyttet til talesproget. Disse 14 tegn angiver de sproglyde, som den døve har svært ved at aflæse på munden. F. eks. ser ordene „bange“ og „mange“ nøjagtig ens ud men et tegn viser så forskellen.

Håndalfabetet bruges til at stave med, og tegnene svarer nøje til det almindelige alfabet.

Der er netop udkommet en ny håndbog i tegnsprog. Finske, norske, svenske og danske eksperter har ved samarbejde skabt et fællesnordisk tegnsprog. I bogens danske udgave er foruden disse fællestegn angivet særlige nationale danske tegn.

Hvorfor Kertelejr

I 1949 fik de to pigespejderkorps ved Fællesrådets 25 års fødselsdag et par meget kønne sølvlysestager af Dronning Ingrid. Stagerne er tegnet af Sigvard Bernadotte.

Meningen var, at disse stager skulle bruges til vandrepræmie ved blå-grønne turneringer. Tre gange er lysestagerne blevet brugt til dette, nemlig ved Dronningens turnering i 1949, i 1953 og i 1961. Imidlertid viste det sig, at der findes andre måder for samarbejde end turneringer, og tanken om en fælles

lejr kom på tale. Lejren blev realiseret i 1959 og fik navnet

KERTELEJR

Stagerne fulgte med, og de blev nu symbolet på samarbejdet mellem de to korps. Dronningen sagde ved overrækkelsen i sin tid:

„Jeg vil ønske, at hver gang lysene tændes, må de lyse og varme for dem, der ser dem, og jeg vil ønske, at de to flammer må erindre om de mange spejderkammerater ud over vort land, som kæmper for vore fælles spejderidealer“.

Siden den tid har stagerne været med ved fælles arrangementer af enhver art.

I 1969 – altså 10 år efter den 1. kertelejr – indbyder vi nu alle 13–15 årige spejdere til den 2. kertelejr. Stagerne vil være med på lejren, og da I nu ved, hvad de symboliserer, håber vi, at de vil inspirere til det samarbejde mellem de to korps, som vi alle ser frem til.

På gensyn den 28. juni–5. juli i *Hanebakkerne*. Lejren er flyttet hertil fra Paradislejren, så der kan blive bedre plads til de forhåbentlig mange deltagere.

Mange blå-grønne hilsener

Vibeke – Hanne.

Nu er »Pigespejderne«s jubilæumsår snart til ende – men inden vi går ind i de næste 50 år, vil vi genoptrykke en beretning om en patruljetur fra de første pionerår. Beretningen blev første gang trykt i bladet »Spejderen – illustreret ugeblad for drenge«, nr. 27, 7. juli 1911. »Spejderen« blev da redigeret af skolebestyrer Hartvig Møller (drenge-spejdernes stifter) og premierløjtnant C. Lemcke. Eksemplaret af »Spejderen« har venligst været stillet til vor rådighed af rektor Hartvig Møllers barnebarn, Grete Lauritzen, Hellerup.

Læs beretningen – den er skrevet af en af vort korps' pionerer – og glæd dig over »damespejdernes« oplevelser.

Dengang var der piger til...

Fra 11. Østerbro Trops 1. og 2. Gemsepatrulje (pigespejdere).

Fra lørdag eftermiddag den 24. til søndag formiddag den 25. foretog vi en meget morsom tur.

Vi ville gøre os bekendt med egnen omkring Sjælsø med Birkerød som udgangspunkt.

Klokken 6 om aftenen tog vi med toget fra København til Birkerød, alle med det mest strålende humør. Fra Birkerød marcherede vi til den af spejdere så kendte store gård, Nebbegård, som ligger ved Sjælsø nordvestlige hjørne. Det var en aldeles bedårende tur. Luften var så klar og frisk, og omgivelserne så smukke, som man kunne ønske sig dem.

Undervejs var vi oppe i Eskemosegård Mølle, hvor mølleren var så elskværdig at vise os maskineriet fra øverst til nederst.

Halvvejs mellem Birkerød og Nebbegård blev vi indhentet af en spejder på cykel. Han var fra 2. Falkepatrulje i Birkerød, og han kom for at spørge, om der var noget, han kunne være til tjeneste med. Vi havde ikke ved den lejlighed brug for hans hjælp, men vi var alle enige om, at hans optræden var, som en spejders skal være, fuldt korrekt.

Da vi var kommet til Nebbegård, traf vi

straks forpagteren, af hvem vi i torvejen havde fået tilladelse til at ligge i laden, og han anviste os denne. Nu gjaldt det om at få noget aftensmad, for den lange tur havde givet appetit. Forpagteren anviste os ligeledes et sted, hvor vi måtte tænde bål, nemlig ude på en eng, hvor vi også så det ildsted, som var benyttet af spejderne i pinsferien.

Det kneb svært med at få ild, da både jorden og brændslet var fugtigt af duggen, men efter en tålmodighedsprøve på ca. ½ time lykkedes det endelig at få ild.

Imidlertid var forpagteren kommet til os med en kurv æg, og vort aftensmåltid kom således til at bestå af blødkogte æg, te og smørrebrød. Der havde efterhånden samlet sig en stor skare tilskuere, som uhyre interesseret betragtede os, for »damespejdere« havde de nu aldrig set før. Vi ville gerne være fri for denne store skare af karle og piger, og da vi langt om længe havde fået maden til livs, pakkede vi sammen, ønskede forsamlingen godnat og begav os tilbage til laden.

Her blev der givet forskellige ordrer om at undersøge, hvorvidt gården havde andre indgange end den, ad hvilken vi var kommet, hvor det var nødvendigt at anbringe

vagten om natten, hvor karlene lå og sov (hvis der skulle hænde et eller andet), og hvor lænkehund og vandpost var. Da alt dette var undersøgt, gik vi, på nær et par, som skulle holde vagt, ud for at finde et vadested over Sjælsøs afløb. Vejen til gården fører nemlig over dette afløb, og i tilfælde af overfald ville vi sikre os et sted til foruden dette, hvorfra vi kunne komme bort fra gården. Vi fandt også et udmærket vadested ca. 400 m nord for landevejen, hvor man næste tørskoet kunne komme over og vi afmærkede vejen dertil for at vi let kunne finde den.

Det var blevet ganske mørkt. Klokken var mange, og vi måtte nu se at komme til hvile. Der blev ikke ro før klokken 11, en time senere end oprindelig beregnet. Efter at vi var inddelt i vagter på 2 og 2, gik de første på post for at stå 1¼ time. Natten forløb uden ubehageligheder. Kun sov vi ikke overdrevent meget. Det nye og uvante ved situationen holdt de fleste af os vågne, og for at fordrive tiden og for enkeltes vedkommende for at holde varmen gik eller løb vi små ture.

Ved 3¼ tiden stod vi for alvor op og gjorde morgentoilette. Da klokken var 5, havde vi fortæret vor davre, og så marcherede vi af sted efter at have efterladt et takkebrev til forvalteren, som endnu ikke var oppe.

Nu tog vi vejen nordpå til „Grønnegade“ og der drejede vi mod vest ned mod Sjælsmark. Det var dejligt at gå i den kolige friske morgenluft, men det varede ikke længe, inden vi kunne mærke følgerne af en så godt som søvnløs nat, for benene var ikke rigtig villige. Men det gjaldt om at holde ud, for da vort mål var Sjælsø lej, som ligger ved Høveltegård, var vejen lang. Undervejs gjorde vi os bekendt med alle de store gårde og landsbyer, vi passerede. Da vi kom til Sjælsmark, kunne vi se lejren, og nu tog vi vejen over markstier, langs gærder og grøfter og over mindre vandløb. Et sted måtte vi lave os en bro. Endelig kom vi til Høveltegård, og da vi var kendt her, tog vi derind for at spise vor frokost og for at hvile os lidt.

Her blev der givet ordre til at udspejle lejren, og så delte vi os i to afdelinger, hvoraf den ene skulle gå nord om, den anden syd om lejren. Vi skulle skaffe følgende at vide: hvor mange telte, der var, og hvor mange der kunne være i hvert, hvor mange vagter, der var, og hvor de stod, om der fandtes et sted, hvor man uset kunne komme ind i lejren, hvor lejren fik vand fra, om man kunne afskære den fra telefonforbindelse o. s. v. – Desuden skulle der tegnes en skitse over lejren med dens beliggenhed i forhold til landevejen.

Det viste sig at være meget svært at udspejle lejren, da den ligger på et fladt og bart terræn, og følgen var, at vi blev set fra lejren, hvilket jo slet ikke måtte være sket.

Vi blev nu imidlertid inviteret derind og således kunne vi på den bekvemteste måde skaffe os svar på de opgivne spørgsmål.

Vejret havde det meste af morgenen været ret truende, og nu da klokken var 8½, begyndte det at regne. Det var vi meget kede af, for vi skulle i Holte støde sammen med en lille afdeling af spejdere, med hvem vi skulle holde øvelser, og det måtte vi opgive, hvis det blev ved med at regne. Det viste sig snart, at det blev for slemt med regnen, thi inden vi ad Kongevejen var nået til Holte, strømmede regnen ned.

Ved Rudersdalskro mødte vi vore kammerater, og vi havde nu virkelig ikke andet at gøre end at tage ind på kroen og opmuntre os ved en kop dampende kaffe.

Efter at kaffen var drukket, skyndte vi os, stadig i øsende regn, ned til stationen i Holte, hvor vi lige kunne nå et tog.

Vi frembød virkelig et meget komisk skue. Vi lignede nemlig langt mere en flok hekse fra Bloksbjerg med tapperne over hovedet (dem havde vi haft med til natten og brugte dem nu som regnslag) og med „kostoskafterne“ i hånden.

Klokken 12 var vi i København, og vi skyndte os alle, våde og trætte, som vi var, at komme hjem. Resten af dagen tilbragte de fleste af os med at sove.

Inger Dalhoff-Nielsen,
tropsfører.

ISLAND

HAITI

Vi syr og snakker internationalt

Så følger syanvisninger og omtalen af de næste to spejderlande, hvis emblemer findes på den internationale klokkestreng.

Klokkestrengen skal som nævnt sidste gang sys på hvidt hørlærred – 55 cm × 12 cm. – Der sys med amagergarn, og et tern i mønstret dækker over 2 × 2 tråde i stoffet. Du begynder at brodere ordet Island otte tråde nedenfor verdensemblemet, og efter endnu otte tråde kommer det islandske emblem.

Men hør her, hvad der kort er at fortælle om spejderarbejdet i Island og Haiti.

ISLAND

BANDALAG ISLENZKRA SKÁTA – er navnet på drenge- og pigespejderorganisationen på Island. Der er ca. 2000 pigespejdere på øen.

Deres motto er Vertu Vidbúinn, og det betyder naturligvis Vær beredt. Deres emblem bæres på et lyseblåt tørklæde.

Blåmejser hedder Ljósálfar og er fra 8–12 år.

Spejder hedder Kvenskátar og er fra 11–15 år.

Seniorspejder hedder Svannar og er fra 14–20 år.

Spejdersport er meget populært på Island, og spejderantallet stiger hele tiden. På grund af øens klima og natur er det ikke særlig nemt med lejrLiv. Man siger, at på Island er der 4 slags vejr om dagen.

Som et slags hjælpeprojekt planter de islandske spejdere hvert år mange træer i parker og på deres egne træningssteder, idet de håber på engang med tiden at få nogle skove på deres nøgne land.

Island er Full Member i WAGGGS.

HAITI

ASSOCIATION NATIONALE DES GUIDES HAÏTI – hedder pigespejderorganisationen på denne ø, og der er ligesom på Island ca. 2000 pigespejdere. Hvis man kunne skaffe mange flere ledere, ville der også være mange flere spejdere.

Deres motto er Etre prête – Vær beredt. Deres emblem bæres på deres slips, som har forskellige divisionsfarver.

Blåmejser – Jeanette og er fra 7–12 år.

Spejder – Guide og er fra 12 og over.

Seniorspejder – Guide Aînée er fra 18 og over.

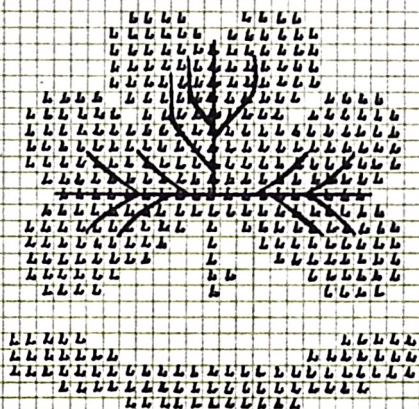
Lejrspport drives meget på Haiti. Der er hvert år en stor sommerlejr, og der er mindre lejre i påske- og juleferien. Haiti's regering er meget glad for spejderbevægelsen, bl. a. fordi spejderne giver undervisning til mange mennesker, som ikke kan læse og skrive.

Haiti er Full Member i WAGGGS.

MIDT

MIDT

ISLAND

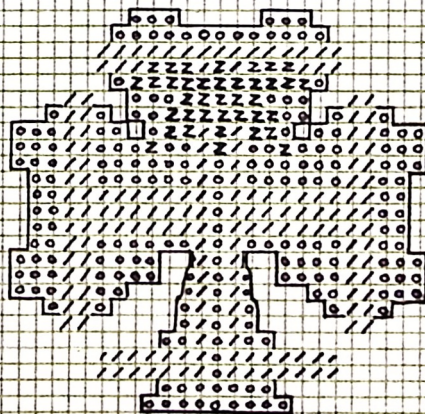
KORSTING:

L GR

STIKKSTING:

I GR

HAITI

KORSTING:

O GR

I GR

Z GR

STIKKSTING:

I GR

Mest for Seniorer

VAKSE?

Seniorkonkurrence 2

I har sikkert ventet spændt, og vi ved godt, at nu står alt i julens tegn, men alligevel – her er 2. afdeling af seniordysten, som helst skal afleveres 1. februar sammen med lysbilledserien fra 1. afdeling.

II a Udfærdig et dagbogsomslag af træ med et brændt motiv, som er en senior værdigt.

II b Lav en anvendelig seniorlysestage, der skal kunne anvendes i jeres lokale. Materialet er frit.

Afleveringsadresse: Vibeke Mørch, Lunds-gade 6, 2100 Købh. Ø.

Det er stadig muligt at nå at være med.

Dette var alt for denne gang, så med længsel og spænding må I vente til næste blad, hvor den sidste, spændende afdeling præsenteres.

Med seniorhilsen Vibeke og Lise.

Landsskovmandsturnering 1968.

Skæg og blå briller.

Det totale sammenbrud

kom, da vi søndag morgen måtte tage afsked med Phmiluristan og von Machtes-løs. Vi drog fra Ryekol med kurs mod Vi-

borg efter alle tiders landsskov. Et hold seniorpiger dystede med 86 hold skovmænd. Holdene var udtaget i de enkelte divisioner og bestod af to mand.

Det oversteg vist alles forventninger, at pigerne kunne gennemføre 3 dages race uden livsvarigt mén. Det må dog tilføjes, at skovmænd og SBB'erne (skæg og blå brille-mændene) var yderst ridderlige og opmærksomme, o. s. v.

Tre etaper skulle gennemløbes – fire bivakker etableres og brydes. Opgaverne var i flere tilfælde ganske ukendte, f. eks. bygning af pamhule (båd) og bådsmændstol efter kulsosystemet (pionerarb., hvor alt tappes sammen). Brødbagning, spidstegning af selvplukket høne, brug af ild-bor – et alvorligt indblik i det barske primiliv. Filmfremkaldelse, nivelleringsopgave, virksomhedsbesøg (papfabrik), smedearbejde (håndtag til roeoptager), rapporter m. m. var hike-opgaver på den 27 km lange hikeetape.

Selve turneringen var bygget over en våbensmugleraffære i landet Philuristan. Skovmændene skulle hjælpe SSB'erne med opklaringen, men for ikke at vække opsigt, måtte de lade, som om de var på skovmandsturnering – Alle opgaverne var således „skjulte“ hjælpeaktioner – så skjulte, at det virkelig lykkedes at fange smuglerne ved den meget spændende afslutning, hvor frømand også kom ind i billedet, før gerningsmændene i bærebure blev transporteret væk. Det var en vældig udfordring til pigernes fysik, og vi må vist se i øjnene, at der må lidt træning til på dette område, hvis vi fremover skal konkurrere på det plan.

Det var en mægtig oplevelse at få lov at være med. Forhåbentlig har dette lille uddrag givet jer en fornemmelse af, at vi har meget at lære.

Kan vi lære drengene noget, hvis vi får gang i det meget omtalte samarbejde?

En udfordring til alle seniorgupper, men i første omgang til Køge, som så kan sende bolden videre.

Hørt af en observatør på landsskov: Hej, skovtold, skal vi dele en grankogle?"

Aase

Tov-ideer

Det er redaktørens skræk at modtage afbud på en lovet artikel – i dette tilfælde en artikel om tovværksarbejder. – Det betyder, at redaktøren i hast selv må flikke noget sammen, og kvaliteten bliver også derefter.

Men vi prøver at samle nogle ideer her og hisset i gamle blade og beder om forladelse, dersom det ikke netop bliver, hvad I kunne have ønsket.

Lad os begynde med

Rosetten

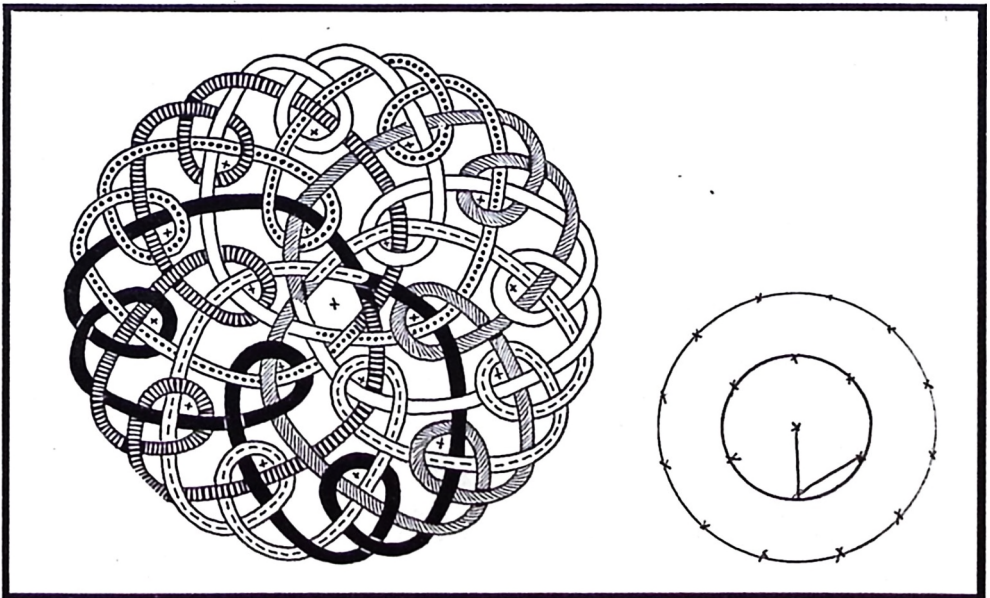
Rosetten er et rigtigt skibsmandsarbejde. Den kan bruges til mange ting. Formålet spiller en rolle, når du bestemmer hvilken

form for tov, du vil anvende. Jo kraftigere tov, du anvender, des større bliver din roset. Til modellen her forestiller vi os, at der anvendes en line.

Tag først et bræt eller et stykke tykt pap, f. eks. 25 cm × 20 cm. Anbring derefter 18 søm som vist på arbejdstegningen. Slå sømmene i fra undersiden af brættet.

Træk linen rundt om disse søm efter den anden arbejdstegning. Efter sjette omgang kommer du tilbage til det sted, hvor du begyndte. For at du lettere kan holde rede på parterne, er hver omgang mærket forskelligt på arbejdstegningen. For at få et pænt resultat, er det nødvendigt at få øjerne lige store og regelmæssige.

Du begynder på midten og følger den

sorte linje på tegningen – den går til højre. Når du kommer rundt og ved midten krydser under den første part, har du lagt en omgang. I næste omgang følges den tværsribede linje, derefter den punkterede, derpå den hvide linje og så den skraverede og slutter med den stiplede linje.

Når rosetten er lavet, kan parterne fordobles eller tredobles ved at følge den første part. Hvis du i første omgang bruger en mørk line og senere på hver side af den lægger en lys line, vil rosetten tage sig bedre ud end hvis den laves af én farve.

Det kræver øvelse at lave en pæn roset, men har man først lært det, vil man kunne lave mange gode ting.

Dette er tænkt som en „smagsprøve“. Skulle du få lyst til at arbejde videre med denne form for tovværksarbejde, vil du kunne hente mange gode ideer i en lille bog, „Måtter og rosetter“. Den er skrevet af kontorchef Kaj Lund, som tidligere har lavet tovværksartikler til „Pigespejderen“.

Det har sin egen charme at arbejde med tovværk, fordi det robuste materiale i sig selv ejer så mange muligheder.

Det kan være svært at skaffe sig rigtig materiale, fordi der flere steder anvendes nylonliner i stedet for de liner, der er fremstillet af naturprodukter som hamp, sisal, kokos og bomuld. Du kan anvende nylonliner, men du må i den forbindelse huske, at det er meget glat at arbejde med, og desuden er det ikke så let at få pænt, når det snoes op til f. eks. hestemanker og lignende.

Men lad os arbejde videre med

Tov-trolden

Hertil skal bruges 3-slået tov, ståltråd og besnøringsgarn (f. eks. murersnor). Der skal bruges ca. 1 cm tov. Del det i to stykker, hver på 25 cm, samt et stykke på 50 cm.

Inden du begynder på dit arbejde, snor du ståltråden ind i – det er nødvendigt, for ellers kan du ikke få trolden til at stå pænt, når arbejdet er færdigt.

Det lange stykke virker som ben og krop. Lav en stram takling om enderne. Det sam-

me gør du på det ene af de korte stykker – der skal tjene som troldens arme.

På det sidste stykke lægger du taklingen ca. 4–5 cm fra enden.

Det sværeste bliver at samle trolden. Tag først ben-krop-stykket og læg derpå „hale-stykket“ ind. Mens du arbejder på det, kan det være en hjælp at slå et stykke tape om det stykke, der udgør kroppen. Løsn snotningerne i den anden ende af hale-stykket og prøv om du kan „flade“ dem ud inden i det øje, som ben-kropstykke danner, så du får et „hoved“. Los derpå halestykkets ender helt op og træk de løse ender gennem ben-krop-stykkets snotninger. Derpå fletter du arm-stykket igennem nedenfor øjet.

Så kommer turen til at lave en pæn stram takling på ben-krop-halestykket. Så er tiden inde til at du kan sno de 4–5 cm „hale“ op og ligeså de stykker, du har trukket igennem hovedet. Pas på at du kommer godt i bund med dette. Derefter redes de snoede stykker godt igennem, så du får en busket halespids og en vild manke. Det hjælper meget at dampe disse stykker over en kedel.

Du kan „pynte“ trolden ved at klistre små læderstykker på som ører, næse, mund og øjne.

Det samme system

Det er det samme system, der anvendes, hvis du vil lave en hest, som den viste.

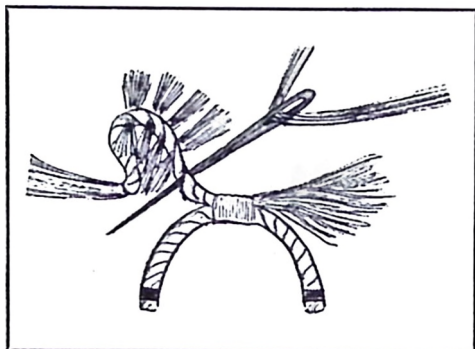
Hertil skal du bruge en m 3-slået tov samt ca. 60 cm ståltråd og kinesertråd og en rest filt til tomme, øjne, øren og dækken

Klip et stykke tov på 60 cm fra og drej ståltråden ind i det. Derefter deles tovet i to stykker, hver på 15 cm til ben, og et stykke på 30 cm til hoved, krop og hale.

Lav en stram takling over de fire benender. Derefter samles ben-stykkerne og krop-stykket, sådan, at der bliver ca. 6 cm af krop-stykket til hale og 20–22 cm medgår til hovedet. Form nu stykkerne som en hest. Bind kinesertråd omkring hoved-stykket, ca. 12–14 cm fra kropsamlingen. Derefter må tovet åbnes i halestykket og i det

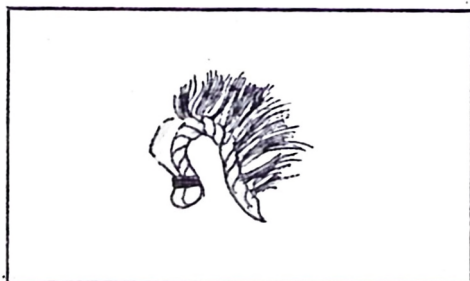
sidste stykke ind til kinesertråden ved hovedet. Ståltråden nappes af.

Manken på hesten laves sådan: Tag det resterende tovstykke ved hovedet og drej snonerne fra hinanden. Disse består igen af tre stykker – sno også dem op, og klip dem i små stykker. Ved hjælp af en sadelmagernål eller en grov stoppenål, trækkes

de ind under snoningen langs nakken – se arbejdstegningen.

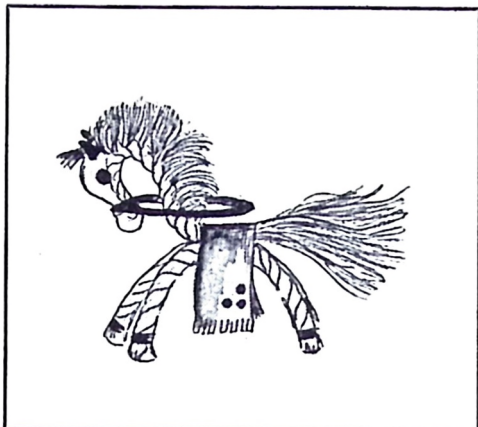
Derefter kommer der godt med lim på den forreste del af hestens hoved. Form hovedet som et hestehoved, og bind en sort

snor om mulen på den. Enderne lægges op over panden og bindes midlertidigt her.

Når hovedet er tørt rettes manken op og klippes til. Med lidt vand eller damp kan I bedre få den til at sidde pænt.

Af filtstykkerne laves der nu øjne, øren, tømme og dækken.

Den drabelige tov-love laves også efter dette system. Også hertil anvendes 1 m 3-slået tov, ca. 80 cm ståltråd og besnøringsgarn.

Tovet klippes ud i tre stykker, hver på 20 cm og reststykket deles i 5 lige store stykker.

Sno lige som før ståltråden ind i de tre store stykker. De to af stykkerne anvendes som ben, og der laves en takling – stramt – om enderne. Det tredje stykke udgør krop-hoved- og hale-stykket. På „hale-enden“ laves en takling, ca. 2 cm fra enden.

Løvens hoved laves sådan: Læg de fem stykker pænt omkring hoved-enden, og lav herefter en meget stram besnøring omkring alle seks stykker. Herefter snoes de fem små stykker helt op. Saml benene og kroppen med en takling på midten. Herefter reds manken og halen op og det bliver ekstra pænt, hvis den dampes.

Men tovværk kan bruges til mange andre ting. Dette er blot hastige „smagsprøver“. Du kunne jo også lave dig et smart bælte eller en ny snor til din hund, f. eks. af plattinger, eller du kan beklæde en konservesdåse eller et glas med katning. „Pigespejderen“ bragte i 1965 en serie om katning, og plattinger kan du finde anvisning på i bogen „Tovværksarbejder“.

God fornøjelse.

red.

Sange fra Ceylon

DET 2. LANDS-ORKESTER-STÆVNE

De sidste to udenlandske sange, som I kan lære i denne omgang, kommer fra Asien, nærmere betegnet fra Ceylon. Hanne Wikman, som sidste år var på „Sangam“, har bragt dem hjem. De blev sunget ved en Ceylon-aften på Sangam.

Melodierne til de to sange er muligvis kendte for de fleste af jer. De er i alle tilfælde meget hurtigt lært.

Den første sang, Ger-re-vee-mer, er „I hear Thunder“.

GER-RE-VEE-MER

BORD SANG

Teksten til den anden sang betyder:
Thankful be for the world so sweet,
thankful be for the foot we eat.
Thankful be for the birds, that sing
Thankful be for every-thing.

Kære „Udenlandsfart-piger“

– hold Fastelavnsferien 1969 fri, for da holder vi „fortsættelsestræning“ med endnu mere udenlandsk.

Se Førertræningspjecen, så snart den kommer.

Løyer.

i Jyderup i efterårsferien blev meget vellykket. Kort fortalt

– deltog der 200 „musikanter“ fra hele landet

– 125 af disse spiste på kommuneskolen
– 3 damer smurte daglig 900 stk. mad til dem

– de spiste også budding, som mejeriet „Englevaad“ kogte

– de havde besøg af spejderchefen

– stævnet sluttede med en fin koncert

– hr. Ejner Dose og hans dygtige hjælpere og instruktører gjorde et vældigt arbejde, så stævnet blev både lærerigt og fornøjeligt.

Glemte sager ved stævnet:

1 fløjte-etui, mrk. med L.

1 knobbård, blå-gult

1 ulden skråhue, nr. 3

4 par hvide handsker.

Tingene fås ved henvendelse til DC, fru Ane-Lise Søvn Dahl-Petersen, Degnehuse-
ne, 4450 Jyderup.

Landets eneste

spejdersækkepibeorkester hører hjemme i Jyderup. Der er en enlig „hane i kurven“ ellers er orkestrets medlemmer spejdere i Skarridsholm trop i Jyderup. Her er orkestret fotograferet i slotgården på Drags-
holm slot i Odsherred.

JULEPUSLERIER

I nogle små husflidsbøger Lav noget af strå
Lav noget af snor
og Mobiler (uro)

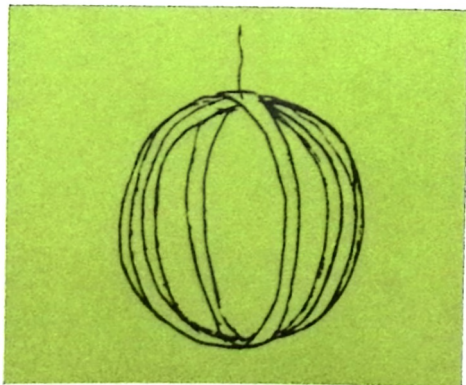
har vi lånt 3 ideer til julehusflid. – Bøgerne er fyldt med gode husflidsarbejder, såvel for små begyndere med fummelfingre som for de mere fingerfærdige.

I **Lav noget af strå** er det især de juleprægede ting, der er brug for her i december måned, men også i de to andre bøger er der gode ideer til såvel pynt som gaver, og alle forklaringer er nemme at forstå. De forslag, vi viser her i bladet, er meget enkle og kræver kun, at man er lidt fingernem og meget sirlig.

Guirlanden til juletræet er lavet af strå, der er presset, klippet i smalle, lige lange stykker og limet sammen. Det er da nemt.

Kuglen her er også af stråstrimler – Ilge lange – limet sammen til ringe og sat inden i hinanden, 3 eller 4 ringe, som man nu synes. Ringene hæftes foroven med en tråd. Kuglen kan enten bruges som pynt på juletræet, eller man kan lave en mobile med kugler i forskellige størrelser.

Julebukken laves af rundflettet sisaltråd med ståltråd inden i. Stykkerne klippes til, der vikles f. eks. bast om enderne, for at tråden ikke skal løbe op, og så stikker man et stykke ståltråd ind i sisalgarnet. – Bukken samles ved at vikle bast om mave og ben, og kån nu formes. Hornene er ét stykke sisaltråd med ståltråd i og fast omviklet med bast. Stykket bukkes én gang og syes på plads. – Ved ørerne kan man bruge lim i stedet for bast for at forhindre, at tråden løber op.

Hallo alle blåmejser

Kløver fortæller:

Juletravlhed

I dag har jeg næsten ikke tid til at fortælle noget, for jeg har så travlt. Vi skal nemlig have julefest på lørdag i trop og flok, og vi har lavet en mængde fine juleting, som vi skal sælge fra en bod.

Vi har flettet hjerter og lavet meget andet julepynt, så vi har haft nok at gøre til blåmejsesmøderne. Desuden har vi indøvet et teaterstykke, som vi skal spille for forældre, søskende og hvem der ellers har lyst til at se det. Gutte har selv lavet det, og det hedder „I julemandens værksted“.

Nogle af os er legetøj, og de andre er nisser. En af blåmejsemedhjælperne er nissefar, og så er der to børn, som kommer og ser alt legetøjet.

Min veninde, Dims, skal være dukke, og medens vi synger „Se min smukke, nye dukke“, er der en nisse, som trækker hende op med en stor nøgle i ryggen, og så går hun rundt på stive ben og løfter armene op og ned på sådan en sjov måde. Når hun går i stå, bliver hun trukket op igen.

Jeg skal være tinsoldat sammen med

Hanne, og vi marcherer rundt, mens nisserne synger „Tinge-linge-later“.

Der sker en masse sjove ting, og Glad var selvfølgelig så heldig, at få den allersjoveste rolle. Hun skal sidde i en stor papkasse og være trolde. Når nissen rører ved kassen, skal hun springe op og sige: BØH, og så er det meningen, at hun skal forsvinde ned i kassen igen, mens nissen bliver meget forskrækket.

Vi havde generalprøve i dag, og da Jette, som er nisse, rørte ved kassen med Glad, så skal jeg ellers love for, at hun blev forskrækket. Glad for op så hurtigt, at Jette fik et ordentligt slag på næsen og begyndte at tude. Glad forsvandt ned i kassen igen i en mægtig fart, men så snart hun var nede, kom hun farende op igen med et værre brøl. Så var hun nede igen og atter oppe, og Gutte prøvede på at trøste Jette og få stoppet Glad på samme tid. Men Glad er ikke sådan at stoppe, når hun først er kommet igang. Hun blev ved med at fare op og ned og brøle, lige til hun væltede kassen, der revnede i den ene side.

Vi grinede, lige så vi trillede rundt på gulvet. Ih, hvor vi larmede. Den eneste, som ikke så ud til at more sig, var Gutte, der sagde en masse, som vi ikke kunne høre, mens hun satte kassen sammen med klæbebånd.

Ih, hvor jeg altså glæder mig til på lørdag, og jeg er så spændt på vores stykke, men det sagde Gutte også, at hun var, og nu skal jeg lige nå at flette 10 hjerter til, så har jeg lavet 25.

Breve

Jette Svendsen, 2. Århus flok, sender dette billede, hvor hun lige er parat til at tage på sommerlejr.

Vækker det ikke minder om dejlige

Jette Svendsen

lejr, som får os til til at glæde os til næste sommers oplevelser.

I Stovring flok syntes man, at historien om solstrålerne var så sod, at man slet ikke kunne lade være med at lave tegninger til den, efter at BA Inger-Lis Johansen havde læst blåmejsesiderne højt.

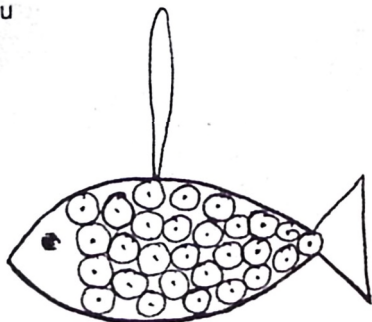
Tak for alle breve, tegninger, farveklip og billeder. – Skriv igen.

DU KAN NÅ DET ENDNU

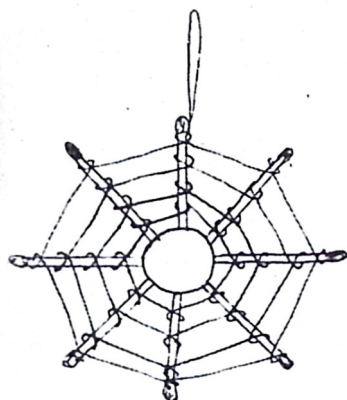
Her er nogle af de ting, som Kløver og hendes kammerater har lavet. Måske kan du bruge nogle af ideerne.

Fuglen består af 2 træperler, der trækkes på et silkebånd. Det bøjes om forneden, klippes til og limes fast. Næbbet er klippet af rødt eller gult papir. Øjnene males på. Vingerne klippes enten af karton eller metallfolie. (kan købes i ark hos boghandleren). Det fås i rødt, grønt, blå, guld, sølv og kobber.

NÆB

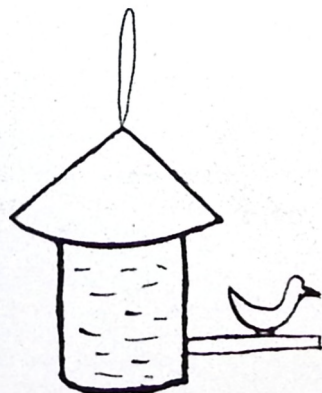
Fisken klippes ud af karton. Der limes pailletter på. Man kan også bruge små knapper, similisten eller perler fra gamle perlekranse.

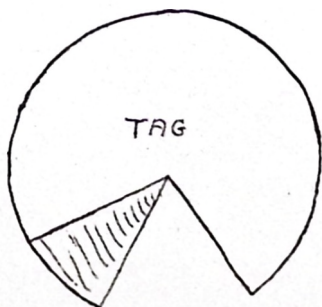
Edderkoppen laves af en lerklump, hvori der stikkes 8 tændstikker. Uldtråd vikles omkring som på tegningen. Husk at stramme den omkring tændstikkerne.

Hjerteuroen består af en lille papskive, som hænges op i 4 tråde. Andre tråde syes igennem, og herpå limes der små hjerter af metallfolie i alle farver.

Nan Nissen fra Munkebjerg division har sendt dette søde fuglehus til Hallo alle Blåmejser. Det består af en korkprop, hvorpå der sættes en lille kineserhat til tag. Pinden er en tændstik, som stikkes ind i proppen, og fuglen, der er af karton, limes på.

Bruger man hvidt karton til tag, kan man smøre lim på og drysse med glimmer, så det ligner sne. Tag og fugle kan naturligvis laves i alle farver.

En god idé

Kan I huske det blåmejseeventyr om Solstrålerne, som var i august nr. af Pigespejderen?

Der er flere flokke, som er gået i gang med at dramatisere eventyret, således at det bliver til et helt skuespil, der skal opføres til forældredage og lignende.

Blåmejserne er selv meget dygtige til at finde på noget, som en enkelt solstråle ikke kan magte, men som kan klares, når de er mange sammen. Selvfølgelig bruger man hyrdedrengen, der sidder og fryser, men en blåmejse har valgt at være et blomsterfrø, der ikke kan gro op, før alle solstrålerne kommer sammen med mor sol. En dame vil gerne have tørret sit vaske-tøj o.s.v.

Solstrålerne laver papsole til at have omkring ansigterne, og nogle af dem synes, at de skal have en gul pude på maven. Den store sky består af to blåmejsere, som har gemt sig under en stor, grå dyne o.s.v.

Det er en vældig god idé, og det kunne være morsomt at høre, om der er flere flokke, som har fundet på at dramatisere dette eventyr.

Månedens konkurrence

Selv om det nu er vinter, så kan man alligevel godt finde tegn i naturen, der viser, at et nyt forår er på vej. Det er spændende at gå på jagt efter forårstegn midt om vinteren, og I kan sende tegning eller brev om jeres iagttagelser til „Hallo alle blåmejsere“. Så er I med i lodtrækningen om påklædningsdukker med blåmejseuniformer fra mange lande.

Hvem vandt?

Denne gang var der slet ingen tvivl om, hvem der skulle have en præmie, for Mariann Juul Rasmussen, Gammelgårdsvej 42, Farum, har indsendt et stort stykke pap, hvorpå hun har limet en mængde forskellige blade og frugter, som hun har fundet i efterårsskoven. – Det var meget flot.

Præmien er afsendt. Det var en julekalender med en lille pakke til hver dag.

*

3. Silkeborg flok har sendt deres lejr-dagbøger til „Hallo alle blåmejsere“ til bedømmelse, og det har været en meget svær opgave, da alle bøgerne er meget fine. Bøgerne, der er lavet i blåmejsernes fritid, er fulde af sjove tegninger, som viser, at det har været en god og spændende sommerlejr.

*

1. Holte flok har været i sommerlejr ved Storedam i Nordsjælland, og foruden nogle spændende løb omkring søen havde man forskellige opgaver. Blåmejserne lavede således et godt løb til alle førerne.

Alle breve og løsningen på opgaven sendes til:

Hallo alle blåmejsere, Karen Nordström, Kollerødvej 54, 3450 Allerød.

Min mening...

...nye uniformer

Blandt de sidste indlæg til diskussionen om nye uniformer er indkommet følgende:

Ved sidste patruljeførermøde besluttede vi - PF'ere og PA'ere i 1. Gladsaxe trop - at lufte vore meninger med hensyn til afskaffelse af uniformen.

Vi er absolut ikke enige med „Krisser“ fra 1. Oksbøl trop.

For det første: Hvorfor i alverden skal spejderhatten afskaffes. Der er ikke den anledning, hvor den ikke har været brugt. Du behøver ikke at tage den med i lejr. Vi har jo også skråhatten.

For det andet: Det lader til at du generer dig for at gå med den „gamle oldnordiske uniform“. Tror du ikke de runde ser „ømme“ ud i buksenederdel. Hvis spejderne ikke kommer i uniform må det være patruljeføreren, der har dårlig indflydelse.

Synes du, at vi alle skal komme i privat-tøj til parade og ligne et karnevalsopdrag?

Og synes du, man kan lave spejderprøver i stram kjole, nylonstrømper og laksko?

*Hilsen PF'ere og PA'ere i
1. Gladsaxe trop.*

„Hjortene“ i 2. Fredericia trop giver også sin mening til kende:

Vi mener i vores patrulje, at det snart er tid til at få en ny uniform. Det er da noget pjat, at der til møder og ture skal surmules over, at man skal have uniform på. Det burde være en glæde at bære uniformen, og det er det bestemt ikke med den nuværende udgave, der har været brugt i over 30 år. Vores almindelige tøj har jo skiftet en hel del i løbet af de 30 år, blot ikke uniformen, og det er da forkert. I det sidste års tid har der i næsten hvert korpsblad stået om forslag til nye uniformer, og det er da udmærket, men der er blot ingen nye uniformer kommet, selv om flertallet af de danske spejdere

ønsker den fornyet. Vi sender alligevel disse uniformsforslag og håber, at den nye uniform snart vil komme.

Først og fremmest trænger vi til en ny slags hat. Den nuværende er så håbløst upraktisk og klodset, at flertallet af spejderne kun bruger den til turneringer (hvor den kun er til gene for os) og til parader. Vi mener, at det ville være langt mere praktisk og fikst med en baskerhue. Den vil man kunne bringe med overalt uden at den er til besvær.

Uniformen skal være to-delt. Vi er alle enige om, at det skal være en buksenederdel af lidt grovere stof end den nuværende uniform. Foran bør der være to store rummelige lommer. Til nederdelen hører et spejderbælte. Blusen til buksenederdelen skal være lyseblå med to lommer. Denne bluse der er den del af uniformen, der sikkert oftest skal skiftes ud, må gerne være lidt modepræget, som f. eks. en moderne skjortebluse. Om sommeren bruges en lidt lettere bluse end om vinteren.

Uden på alt dette hører der en jakke. Vi mener, at jakken til den nuværende to-delte uniform er udmærket.

Til kolde vintermøder og -ture skal vi kunne trække i slacks. Hertil hører den samme skjortebluse som til buksenederdelen. Uden på blusen kan man bære en V-formet langærmet striktrøje med en lille, smal grøn stribe langs kanten for at live lidt op.

Dette var vores forslag til en ny uniform. Nu håber vi bare på, at der snart vil komme en ny uniform hurtigst muligt.

*Med spejderhilsen
HJORTENE, 2. Fredericia trop.*

„Mickey i 1. Bernstorff har ikke noget imod vor nuværende uniform. „Om vinteren er den praktisk, fordi man kan stoppe anorakker og sweatere i massevis inden under. Det med „smådelene“ og teltrødet er noget vrøvl. En spejder bør kunne holde orden, også på den slags smådele“. Mickey fortsætter: „At den er fra 1930, kan da være raskende ligegyldigt. Man kan jo gå rundt i alskens månemandskostumer resten af ugen,

så man overlever vel nok at skulle gå i uniform de par timer om ugen, man er til spejdermøde. Og hvis uniformen absolut skal være „moderne“, så skulle vi jo have nye uniformer hvert år!”

*Med spejderhilsen
Mickey, 1. Bernstorff.*

(Indlægget forkortet af red.)

„Lammer“ fra det fynske land skriver:

Plys' forslag i nr. 5 med en farvet kant om tørklædet synes jeg er ganske udmærket, men hvad med at sætte en orange kant om spirernes, som kendetegner, at de er spirer og ikke blåmejser? I øvrigt synes jeg, at spirerførernes distinktioner også skulle være orange.

M. h. t. Galla: Ville det ikke se mere festligt ud med hvide strømper til alle spejdere. De voksnes førere kan selv bestemme, men de fleste vil jo nok helst have nylonstrømper.

Det med buksenederdelen har jeg selv tænkt på, men jeg synes, den burde være af mørkeblåt flannel med indsyede lynlåsommer. En dobbelt lomme med klap og knapper synes jeg er alt for militaristisk. Blåmejsere og spirer kunne i stedet for buksenederdele have en spencer med lynlås ned foran og to lynlåsommer. Lyseblåt bomuldsstof til

sommerbrug. Bluse: hvid eller lyseblå (orlon) med lange ærmer og høj hals, om sommeren lyseblå skjortebluse med korte ærmer eller uden ærmer (strygefri).

Desuden synes jeg, at mærkerne ville sidde ganske pænt på bæltet – dog skulle bæltet være lavet af bred gjord, syet som det gamle bælte og med det samme spænde.

*Med venlig hilsen
„Lammer“, Korup trop.*

Vi er i redaktionen meget glade for den store interesse, der har været for denne diskussion om nye uniformer. Som I ser andetsteds i bladet, har diskussionen også medført, at uniformsudvalget gerne vil gøre noget ved det.

Derfor har I en *kæmpechance* nu – store og små – for at være med til at bestemme, om vi skal have nye uniformer og hvordan disse eventuelt skal være. Besvar spørgsmålene i spørgeskemaet, og *din mening* tæller med.

Hermed betragter redaktionen diskussionen for afsluttet, indtil uniformsudvalget har behandlet jeres svar.

Red.

PS: Er der for resten nogen, der mener noget om „Plys“s forslag om korpsejre hvert 5. år, så hver spejder kan opleve en sådan i sin „spejderguldalder“?

En lille hilsen fra Uniformsudvalget - til blåmejsere, spejdere og førere

Vi har med stor interesse fulgt diskussionen her i Pigespejderne, og siger også tak til alle, der har sendt direkte forslag ind til os, det skal I have tak for. Men vi vil gerne høre endnu mere, nemlig fra jer alle, både store og små.

Så derfor beder vi jer udfylde dette spørgeskema ved at sætte X ud i rubrikkerne, som I nu mener, det skal være. Ønsker I yderligere at komme med en lille bemærkning, så benyt de linier, som er afsat til andre forslag.

Vi håber at få rigtig mange svar, både fra dem af jer, som er glade for uniformen, men også fra jer, som kunne ønske nogle forandringer. Spørgeskemaet indsendes til uniformsudvalget, Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø, inden 6. januar. I kan jo spare porto ved at sende patr.vis ind.

Uniformsudvalget.

SPØRGESKEMA

(Bedes udfyldt af alle bladets læsere. Angående indsendelse se omstændige fra Uniformsudvalget)

Din alder:

- ☐ 8-10 år
☐ 11-14 år
☐ 15-18 år
☐ 19 år og derover

Hvilken uniform bruger du

- ☐ alm. spejderuniform
☐ montyuniform
☐ spadseredragt

ja nej

- ☐ ☐ Er du glad for din uniform?
☐ ☐ Er tiden inde til en ændring?
 (dersom du svarer ja herpå, da udfyld nedenstående)

BLÅMEJSEUNIFORMEN

- ☐ ☐ Skal den være 2-delt, bluse og nederdel?
☐ ☐ Skal den være bluse og spencer?

SPEJDERUNIFORMEN, 11-14 år

- ☐ ☐ Skal den bestå af nederdel og strikket bluse?
☐ ☐ Skal den bestå af nederdel, skjorte, strikket trøje?
☐ ☐ Skal man kunne vælge mellem buksenederdel og alm. nederdel?
☐ ☐ Skal der være lommer i nederdelen?

SPEJDERUNIFORMEN (SENIOR), 15-18 år

- ☐ ☐ I stedet for monty-jakken, ville du da foretrække en løsthængende jakke?
☐ ☐ Skal uniformen bestå af nederdel, skjorte og strikket trøje?
☐ ☐ Skal man kunne vælge mellem buksenederdel og alm. nederdel?

FØRERE

- ☐ ☐ Skal uniformen bestå af nederdel, skjorte, strikket trøje?
☐ ☐ Skal uniformen bestå af nederdel, skjorte, løsthængende jakke?

Evt. andre uniformsforslag

- ☐ ☐ Skal huen bibeholdes?
☐ ☐ Skal hatten bibeholdes?

Evt. andre forslag

Hvis nogle af uniformerne ændres til at være med skjorte og strikket bluse, hvad gør vi så ved mærker, duelighedstegn og distinktioner?

Forslag:

- ☐ ☐ Skal den lyseblå sommeruniform ændres?
☐ ☐ BLÅMEJSER:
☐ ☐ Lyseblå nederdel og T-shirts el. blånistret nederdel m. arbejds-skjorte (det ikke ønskede streges over)
☐ ☐ Eller skal det være et fritidssæt (se under Spejdere)
 SPEJDERE:
☐ ☐ Lyseblå nederdel m. lyseblå kortærmet bluse el. blånistret nederdel m. arbejds-skjorte? (det ikke ønskede streges over).
☐ ☐ Fritidssæt, bestående af nederdel, top, jakke, shorts, slaks i en kraftig bomuld?
☐ ☐ Farven lyseblå el. farven blånistret som cowboy-bukser?
☐ ☐ Hvad med T-shirts til cowboy-bukser el. evt. nederdel?

FØRERE:

- ☐ ☐ Lyseblå skjortebukse? Kjolø? - I så fald hvilket stof?
☐ ☐ Fritidssæt, (se under spejdere)
☐ ☐ Slå-om-nederdel og lyseblå bluse?

Evt. andre forslag til sommeruniformen

»Smatterier«

3×10

Der er ikke noget at sige til, at spejderne i 2. Odense Trop, „Frie Fugle“, er godt fornærmet på redaktionen. Her gik vi nemlig hen og skrev, at de havde fejret troppens „3 år fødselsdag“ med bl. a. indvielse af en ny hytte. – Det var troppens 30 års fødselsdag, der blev markeret på den festlige måde. Undskyld, 2. Odense!

Er du begyndt *

at spare sammen til

KORPSLEJREN 1970?

Det er ikke spor for tidligt – det bliver nemlig alle tiders oplevelse.

Hvorfor ikke?

Al begyndelse er svær – også når man skal lære at regne med broker. Læreren ville prøve at gøre undervisningen praktisk, og spurgte klassen om, hvad en familie på fem medlemmer skulle gøre, når den kun havde fire kartofler og alle helst skulle have lige meget af de fire kartofler.

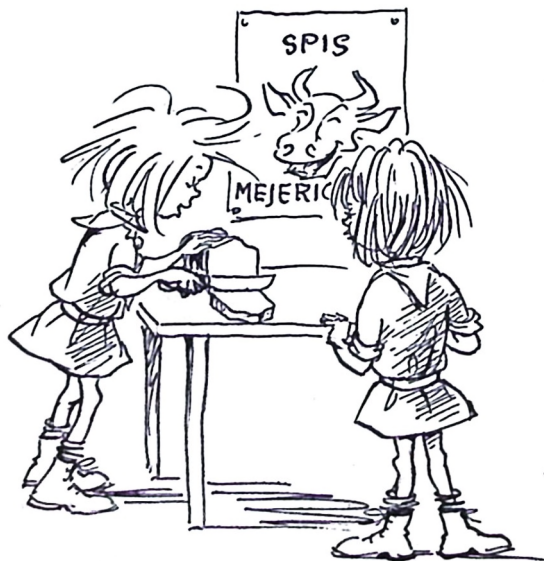
Dyb tavshed, indtil Petra havde det forløsende svar:

De ku' jo mose dem.

Glædelig jul *

og rigtig godt nytår med tak for megen interesse for bladet i 1968. Redaktionen.

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

et ret tykt stykke sandkage -

efter honningen et lag frugtsalat -

Hr. og fru Mortensen havde været i biografen til 7-forestillingen og passerer på vejen ud en lang kø af ventende.

– Du godeste, mumler fru Mortensen. Var den så god?

Frimærker

Det er tindrende hamrende jamrende trist, at der kun som sidst er kommet frimærker – 15 kilo – vi burde fylde en silo! Fat din saks og en spand. Fyld den for Sangams vand. Skynd dig – det haster inden vi 1968 kaster.

Ja, skynd jer at sende jeres brugte frimærker ind. Vi skulle gerne nå et meget bedre resultat end de femten kilo. De, der sender flest til Korpskontoret i Lundsgade 6, 2100 København Ø, inden årets udgang, vinder en filmaften.

Sætternissens spejderhjælp

„Marstal-spejderne har gjort en prisværdig indsats ved besøg overalt i hjemmene med tilbud om forefaldende arbejde. Ad denne vej indkom 00 kroner, som nu kommer syge kammerater til gode“.

* (Fyns Tidende).

Uden ben

Klassen havde biologi – og klassen skulle nævne dyrenes art. Det gik kvikt med benævnelsen af de fire første arter, der blev skrevet op på tavlen: pattedyr, krybdyr, fugle, fisk.

Men så opstod der en pause. For at hjælpe eleverne på glæde til at sige orme og insekter, sagde lærerinden: Vi mangler lige dem uden ben.

Resolut kom svaret: Fileter.

*
Tak for dygtig og god indsats for

SPEJDERHJÆLPEN

Ved redaktionens slutning var der indkommet kr. 183.143 til vort korps.

så først kommer du tomatketchup på!

ikke sandt - det er da mæje rigtigere!

POSTBOX

HALLO, her er postboxen!

Tak for alle de breve med ønsker, der er strømmet ind i september. Alle ønsker er gået videre med undtagelse af Grønland, men det sker snart, så I kan nå at sende brev inden vinteren. Forhåbentlig varer det ikke længe, før I får jeres ønsker opfyldt, d. v. s. der er et par spejdere, der ikke kan vente svar.

- 1) Hvis *Winnie* hurtigt opgiver hele sit navn og sin adresse, har jeg en adresse til dig.
- 2) Frimærkerne, 1,80 kr., skal lægges inden i konvolutten og ikke sættes uden på denne! Det koster nemlig frimærker at skrive til Japan, New Zealand eller andre steder i den vide verden og sender jer svar bagefter.
- 3) De spejdere og blåmejser, der slet ikke sender frimærker med, kan ikke forvente svar!
- 4) Tænk på, om I kan skrive så meget engelsk, at I og jeres penneveninde kan få godt udbytte af brevene. I synes, det er morsomt at høre fra Indien, at høre hvordan man lever spejderlivet der, og I

kan tro, de er nysgerrige efter at høre om os. Jeg tror, at 13-14 år vil være den bedste alder at starte med, når I vil skrive engelsk.

Månedens tilbud

9 spejdere fra Finland, 12-16 år, skriver svensk og tysk.

1 spejder på 14 år i USA.

3 spejdere på 13-15 år i Sydafrika.

2 spejdere i Holland, den ene 14 år og skriver engelsk, den anden 15 år, skriver engelsk og tysk.

1 patrulje i Holland, skriver engelsk.

1 blåmejssefører i Sverige, 19 år, vil gerne udveksle ideer med en dansk blåmejssefører.

4 danske spejdere, spirer eller blåmejsers, 9, 10, 12 og 15 år.

1 norsk spejder, der skal gå i Kastanievejens skole i København, vil gerne i forbindelse med en dansk spejder.

1 amerikansk blåmejsseflok, 9-11 år, vil gerne korrespondere med en dansk flok. Tænk, hvad der kan udveksles af tegninger og billeder, hvis den rigtige blåmejssefører kommer til. Hvad om det blev dig og din flok??

Mange venlige hilsener og tak for søde breve.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker en penneveninde i

(land) eller

Navn

Adresse

Født den År

Sprog

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået penneveninder i (lande)

Vedlagt kr. 1,80 i frimærker.

Postboxens adresse: Fru M. Enggard, Ellegårdsvej 71, 2820 Gentofte.

Pigerne her har fået

DEPOTETS JULEPRISLISTE

- har du?

(ellers bed din fører
om den)

God idé til din spejderveninde:

PIGESPEJDERLOMMEBOGEN 1969

med flagkort, verdenskort, mange oplysninger og spejder-
stof

6,25

Nyhed: Frottéhåndklæder med kløver. 50 x 50 cm, fås i blå
el. grønt – og kun i PIGESPEJDERDEPOTET 7,00

Nyhed: Tetoron vindjakker med vatteret nylonfor, dejlig varm,
kan vaskes.
str. 8-16 år 64,00 – 87,00
str. 42-46 95,00

DEPOTET ØNSKER
JER ALLE EN

Gladelig Jul

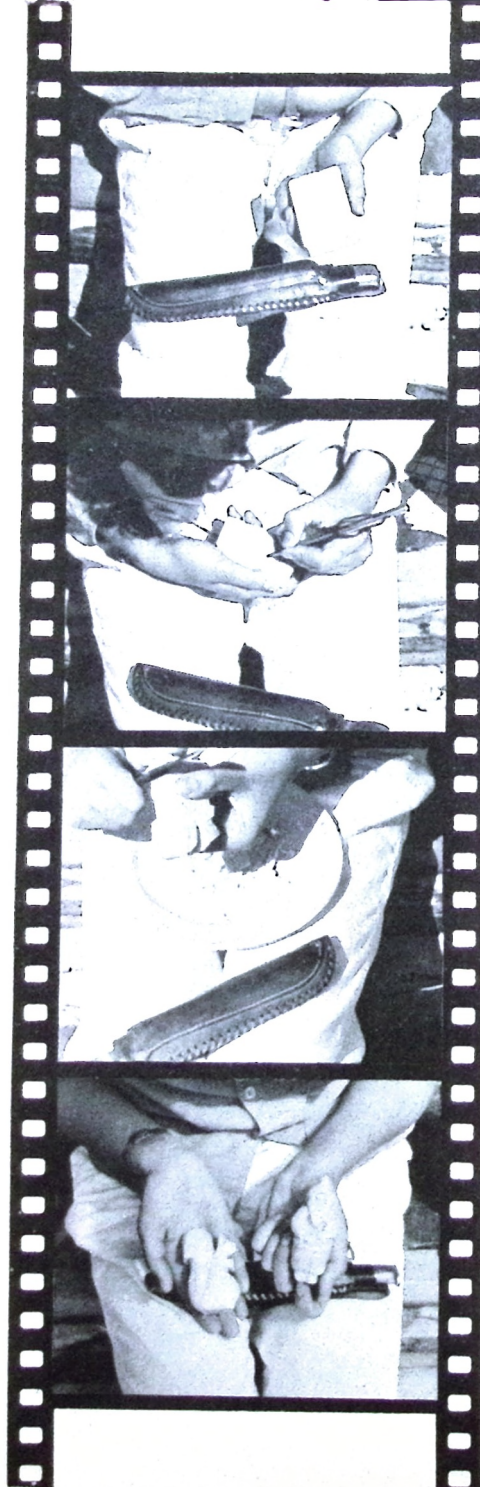

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . 2100 København Ø. Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

Sådan laves det

SÆBEFIGUR

Af et stykke ganske almindeligt håndsæbe kan man lave en sjov figur, som kan bruges som gave.

Med en spids genstand »tegner« du motivet på sæbens ene flade. Du kan vælge et dyr, en blomst, et abstrakt motiv eller noget helt andet. . .

Med en dolk skærer du nu den overflødige sæbe bort, så du kommer ind til den tegnede streg. Pas på at skære lige igennem, så motivet står ens og pænt på begge sider.

Til sidst pudser du af med dolken. Motivet kræver sikkert afrundede hjørner flere steder. Du kan næsten føle dig som billedskærer. Heldigvis er håndsæbe ikke så dyrt, så det går an at prøve flere gange.

Her ser du til sidst to resultater: en nisse, som skal bruges til julegave til et barn, og et egern, som er spejderen's patruljedyr.

God fornøjelse!
